

skaber er saa stærkt interesseret i Fiskeriet i sit Hjemvand, at han bør have Ret til at stemme, naar Spørgsmaalet drejer sig om Vedtægtsbestemmelser for dette Vand.

Med Hensyn til Forslaget om, at Stemmeret — bortset fra det foran omhandlede Tilfælde — kun kan udøves af den Fisker, for hvis Vedkommende $\frac{2}{5}$ af hans Aarsindtægt ved personlig Virksomhed skyldes Fiskeri bemærkes, at Kommissionen her har fulgt det sidste Regeringsforslag til Lov om Saltvandsfiskeri for saa vidt angaar den Brøkdel af Indtægten, der skal skyldes Fiskeri, hvilken man har fundet passende; derimod har man ikke fulgt Regeringsforslaget for saa vidt dette bestemmer, at Fiskeren selv skal oplyse, at mindst $\frac{2}{5}$ af hans Aarsindtægt skyldes Fiskeri. Kommissionen har her troet, at det ofte vil falde Fiskeren selv vanskeligt at give de fornødne Oplysninger, ligesom ogsaa at han nødig vil skride til en Art Selvangivelse af sin Indtægt for at opnaa Stemmeret.

Man mener derfor, at Bedømmelsen som hidtil bør gøres afhængig af Kommunalbestyrelsens Skøn; naar dette Skøn hidtil har vakt Misnøje blandt Fiskerne, saa hidrører dette formentlig fra, at dette drejer sig om et saa ubestemt Begreb som væsentligt „Bierhverv“ og derfor ofte bliver vilkaarligt; angaar Skønnet derimod Indtægten, afgives dette netop rettest af Kommunalbestyrelsen, der efter Indførelsen af de nye Regler for den kommunale Beskatning ifølge Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 i mange Tilfælde vil have de fornødne Oplysninger tilrede i Skatteligningen.

I Paragraffens næstsidste Stykke er der optaget en Bestemmelse om, at Udgifterne ved Vedtægtsvandets Afmærkning afholdes af Statskassen. Disse Udgifter ere i Reglen ubetydelige, men kunne dog undertiden, som f. Eks. Tilfældet var med den Afmærkning, der i Henhold til Vedtægten for Fiskeriet i Ringkøbing og Stadil Fjorde er foretaget sammesteds, være saa store, at Spørgsmaalet om deres Afholdelse kan lægge Hindringer i Vejen for Vedtægtsens Tilvejebringelse. Man foreslaar derfor, at disse Udgifter afholdes af Statskassen.

ad § 45.

I Paragraffens første Stykke er der sket en Tilføjelse om, at det kun er for Vedtægtsomraader, hvor ganske særlige Forhold ere til Stede, at Mindstemaalet for Aal kan nedsættes til 11", da saadan Ned-

sættelse af Maalet kun rent undtagelsesvis kan billiges for Vande, hvor de voksne Aal falde særlig smaa.

I 2det Stykke om Fredningstid for Ferskvandsfisk inden for Vedtægtsomraaderne er sket Henvisning til Lov om Fiskeriet i ferske Vande af 26. Marts 1898 § 6, dog saaledes, at Fredningen ikkun gælder Laks, Ørred eller Forel, da Fredningstid i Saltvand for de øvrige i Paragraffen nævnte Arter er uden Betydning.

Den i det sidste Regeringsforslags § 45, 5te Stykke, indeholdte Bemyndigelse for Landbrugsministeren til at tillade Brugen af Aalevaad paa dybt Vand er udeladt som overflødig efter den Skikkelse, Bestemmelsen om Indskrænkning i Brugen af Aalevaad har faaet i Kommissionens Forslag § 12, 3die Stykke.

Bestemmelsen fra den gældende Lov om, at Vedtægterne ikke maa hjemle de omboende Fiskere særlige Rettigheder, er ikke gentaget i Forslaget, idet den anses overflødig og uheldig, for saa vidt som det altid kan gøres gældende, at Vedtægtsbestemmelser, som ere i Overensstemmelse med de i Loven givne Regler for Indholdet af Vedtægterne, faktisk ville være til Fordel for de omboende Fiskere fremfor andre danske Fiskere.

I 5te Stykke stiller Kommissionen Forslag om, at Udgifterne til Lønning af de med Vedtægternes Overholdelse tilsynsførende Fiskerifogder skulle afholdes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af vedkommende Amts- og Købstadkommuner, hvis Bestyrelser have deltaget i Valget af Vedtægtsudvalget. Forslaget har her taget Stade midt imellem den gældende Fiskerilov, hvorefter hele Lønnen til Fiskerifogderne udredes af Kommunerne, og det sidste Regeringsforslag til Lov om Saltvandsfiskeri, hvorefter Lønnen i sin Helhed skal udredes af Statskassen. Kommissionen har herved navnlig ladet sig lede af Frykten for, at Statskassens Udredelse af Fiskerifogdernes fulde Lønning — de nu ansatte Fiskerifogders Aarsløn udgør i alt c. 12,000 Kr. — skulde bevirke, at der blev en mindre Sum til Raadighed til Lønning m. v. for den egentlige Statskontrol, end Tilfældet ellers vilde have været.

Et Medlem (Johnsen) har dog anset det for rettest ikke at ændre det sidste Regeringsforslag, og foreslaar at hele Lønnen udredes af Statskassen.

ad § 47.

Det har altid foraarsaget Kontrollen store Vanskeligheder at hævde Forbudet